

**„זה היה נורא, אבל לא כליך נורא כמו בכלא הגברים!“
אומרת רחל ג'אן (משמאל), שחזרה ארצה אחרי
שישבה תישעה חודשים בכלא התורכי—בפעם השנייה**

מלקות עב כפות הרגליים

בערב הובא לתחנת המיטרה בחור ישראלי, דויד טברי. שאלו אם אני מכירה אותו. אמרתי שבחיים שלי לא ראיתי אותו. למחרת הביאו ישראלי אחר, אריה מליק. שאלו אם אני מכירה אותו. אמרתי: „אף פעם לא ראיתי את הבך אדם הזה.“ שוב היכו אותי ושוב שאלו אם אני מכירה אותו. „פעם קניתי ממנו חומרי ניקוי זה הכל“, אמרתי. ביקשתי שיתקשרו לקונסול הישראלי באיסטנבול. קיוויתי שיבואו לבקר אותי ויצליח להציל אותי. הוא לא בא. התקשרתי לחברה תורכיה. היא באה מייד. הביאה לי שמיכה ומיטתה, למרוח על כפות הרגליים. אחרי שמונה ימים של חקירות הובאנו לבית מישפט צבאי. שם נודע לי שאריה מליק נתפס כשברשותו שמונת אלפים דולר. חשדו בו שהכסף נועד לסחר בסמים. הוא אמר שהכסף שייך לי. עליסמך עדות זו עצרו אותי ואת דויד טברי. אריה שוחרר עד למישפט ומייד ברח לארץ. כך התחילה דרדהיפורים שלה.

תישעה חודשים ישבה רחל באגף הנשים של סאמנג'אלה, הוא הכלא

אפשר להגיד — זה לא בושה — גם בכיתי. נזכרת רחל. הגירסה הישראלית, מהחיים, לסרט האמריקאי אקספרס של חצות. התחילה ביום חורף גשום, בשלהי 1984, נמלית העופה של איסטנבול. רחל ג'אן (33) נעצרה בפיתחו של הנמל והובלה לחדר החקירות המיטרי. שם נערך על גופה חיפוש אחרי סמים. **סיפורה השבוע רחל:** בשנת 1982 נסעתי לטייל בתורכיה. כש עמיתי לחזור לארץ, נעצרתי בנמל התעופה. נמצאה עליי כמות קטנה של סם. נשפטי וישבתי בכלא 19 חודשים. כשהשתחררתי, חזרתי לארץ. אחרי כמה חודשים החלטתי לשוב לתורכיה, כדי לבקר את חברותי הכלואות שם. במשך שלושה שבועות טיילתי בתורכיה וביקרתי את חברותי. כש עמיתי לחזור לארץ, נעצרתי. שוטר במיטרה הגבולות הפשיטה את בגדי וערכה על גופי חיפוש ארוך. לא מצאו אצלי כלום. התחננתי לפניהם שיסחרו אותי, אבל הם לקחו אותי לתחנת המיטרה. שם שאלו אותי אם אני מכירה כמה אנשים. אמרתי שלא. היכו אותי על כפות הרגליים במקל חזר (במבוק).

בכלא רחל לבושה בסוודר
שסרגה לה אחת מ-
חברותיה האסירות בבית הכלא.

שלושה ימים אחר כך שבה לרמלה, עיר מגוריה.

רחל נמוכת קומה, שיער צבוע בלונד, מבט מלא תרהמה, כמו אינה קולטת עדיין מה מתרחש סביבה. היא מעשנת סיגריה אחרי סיגריה, במין כפיתיות מכוללת.

(המשך בעמוד 36)

שעליו נסוב הסיפור באקספרס של חצות. 11 פעמים הובאה לפני שופט צבאי. בכל פעם טענה, באמצעות עורדין תורכי, כי היא חפה מפשע וכי מליק העליל עליה עלילת-שווא. לפני שבועיים, ביום השלישי, ה-10 בספטמבר, בשעה 6 בערב, הובאה רחל לבית המישפט בפעם האחרונה. השר פט החליט לזכותה מחוסר-הוכחות.

הישראלית השניה
למעלה מש-
טאל, סמדר
דלל, שנשפטה ל-36 שנים באשמת סחר בסמים.
שרה ליבוביץ

הפקיסטאנית שהשתגעה
בנות לאומים שונים שוהות בכלא. ש-
ניה מימין: פקיסטאנית שהשתגעה כש-
נשפטה ל-36 שנים. לצידה מברחת פרוות גרמנית. קיזונית משמאל: מברחת סמים סורית.

השעה 1.30 בלילה. מסביב „הכל שקט. החדרים סגורים. אני מקווה שהכל בסדר אצלך, שאת מסתדרת שם. אני מקווה שאת הספרים התחלת לחרוש ושהם מוצאים חן בעיניך. וזהו.“

„משתדלים לתת שני צעדים קדימה. מה את עושה בקשר להתקדמות? מקווים לטוב מכל כיוון. מקווים לטוב. בעצם נראה לי שאת כל הקאסטה לדפוק בדברנות זה לא הולך, אז אמלא לך אותה בשירים.“

ניסים פרנקו, ישראלי, נשפט לת-שע שנות-מאסר באשמת סחר בסמים. ונכלא בכלא התורכי סאמנג'אלה. כשנכלאה רחל ג'אן, ישראלית מרמלה, באגף הנשים של בית-הסוהר התורכי, העביר לה ניסים קלטת, שבה ניסה להרגיע אותה ולעודד את רוחה.

בקומה העליונה של בית-הכלא, באולם רחוס ב-150 נשים, הקיפה רחל את מיטתה בסדין, בנסיון לזכות בכמה דקות של פרטיות. אחר כך האזינה לקולו המוקלט של ניסים. „מה יש?